

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 57. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2073/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

blev Baderen kastet omkuld, og det store persiske Rige, som gik imod Vesten til det store Hav, som kaldes Middelhavet, og op over de Egne i Asialand, hvor Tyrker regjere, og ind over Egypten, men imod Sænden og Osten ned til Arabien og Indialand, og imod Norden op til de Stæder, hvor Rusjer nu raade, alt dette Rige blev lagt under Kongen af Vesten, som heed Alexander den Store.

Her i Europa, langt imod Sænden, ligger det Land, som vi kalde Græckland, og Tyrkerne raade nu der, men i ældgammel Tid var der Jelf i det Land med saamegen Visdom og Kundskab, at naar Herren ved Profpheten Sacharias lover sine Børn den nypperste Visdom, da siger Han saa: Jeg har opvakt dine Børn, o Zion, over dine Børn, o Græckland! Vist bleve de gamle Græker forfængelige i deres egne Tanker, og af bare Visdom kendte de ikke Gud i Guds Visdom, og de forventede den usforkænelige Guds Herlighed til et forfængeligt Menneskes Vilde og Eignelse, ja forventede den Guds Sandhed til Løgn, saa de dyrkede og tjente Stabningen over Staberne, som er velsignet i Evighed; alligevel vare iblandt dem mange fine og kostelige Mænd, som frygtede Gud, og grundede paa Hans hellige Lov, som er skrevet i Menneskens Hjerter, og sang listig og sedt om Hans Herlighed, og Hans Godhed mod Menneskens Børn; ja der var iblandt dem een Mand, som i Gudsfrøgt og Hjertens Oprigtighed ei haver havt mange Ligemænd

enten blandt Jøder eller Christne; han gik i Døden for Sandhed og Ret, og velsignede sine Mordere i sin sidste Stund, og Socrates var hans Navn. Det var da Legu til, at Løgn og Ugudelighed var blevet megen blandt Grækernes Børn, siden de slog den fromme Mand ihjel for hans Sandheds og Gudfrøgtigheds Skyld, og hans Blod kom over deres Hoved; hver Dag bleve Grækerne mere gjere rige efter Penge og syndig Lyst, og skæbelige paa Legem og Sjæl, og Herren opreiste dem en Lugetemester nordlig i deres Land, en Konge i det Landskab, som hedder Macedonien, ham maatte de tjene, og med Alexander maatte de draage til Asien, at underkvinge til ham det persiske Rige. Sach. 9. Rom. 1.

Saa var da Alexander Konge over saamange Lande, at ingen af de forrige Konger havde været saa mægtig som han, men han opsoiede sit Hjerter, og vilde ares som en Gud paa Jorden, da slog Herren ham i hans Ungdoms Dage, og han døde, og hans Slægt blev udryddet med Sværd, og hans Rige blev skiftet imellem hans Tjenere, og blev til fire Riger, og adspittedes mod de fire Verdens Hjørner, ja adspredtes siden end mere, som Avner for Vinden. Et af de fire Riger laae i Asialand, og kaldtes det Syriske, og det blev stort efter Herrens Død, og der udvorte det Horn, som opsoiede sig med Helligdommen, den Green af en syndig Rod, den ublu Konge, som kaldtes Antiochus, og han raadte over Juda Børns Land, som efter dem kaldes

